

א. **סעיף 17 לפקודת מס הכנסה** מכיר בניכוי הוצאות מהכנסה, צריך לזהות את ההוצאות על מנת לחשב את ההכנסה החייבת. הסעיף מתיר בניכוי רק הוצאות שהוצאו לשם ייצור הכנסה. אסורות בניכוי הן הוצאות פרטיות לפי **סעיף 132(1) לפקודה**.

הוצאות על הקייטינג, ההגברה והאולם

מבחן האינצידנטליות: לפי המבחן לא יוכרו הוצאות שאינן כרוכות ושלוכות בתהליך הפקת ההכנסה. נבחן - האם ההוצאה הכרחית לייצור הכנסה, אם הוצאת ההוצאה מביאה לכך שהנישום יפיק יותר הכנסה והאם ההוצאה מקובלת בתחום העיסוק שמפיק הכנסה לנישום. ניתן לראות כי כאשר אמילי שכרה את הקייטינג, האולם והסאונד, היא הוציאה את ההוצאות בשביל העסק, שהרים תצוגת אופנה על מנת למכור את השמלות של המעצב שמיוצג על ידי סוכנות השייוק שלה. ההכנסות לעסק נוצרות כאשר הלקוחות שלה מרוויחים ולכן האירוע נעשה על מנת שהמעצב ירוויח עוד כסף במכירת שמלותיו והדבר כרוך ושלוב בתהליך הפסקת הכנסה. לכן יוכרו בניכוי כל ההוצאות על סך 100 אלף השקלים שאמילי הוציאה עבור העסק.

הטיסה של אמילי

אמילי טסה על מנת להשיג לקוח חדש לעסק שלה, כך שזו הוצאה לייצור הכנסה. גם פה נייעזר **במבחן האינצידנטליות(ס'132(1))**, ניתן לראות כי הטיסה הייתה לשם עבודה, ולכן ההוצאות כרוכות ושלוכות בתהליך הפסקת הכנסה של הסוכנות. בנוסף, נשתמש במבחנים שהוצגו ב**פס"ד ורד פרי**: **הזיקה הממשית**- ניתן לראות כי אלו הוצאות שהוצאו לשם טיסת עבודה. **ההוצאה נדרשה לצורך ייצור ההכנסה בלבד**- ההוצאה על הטיסה היא הוצאה מעורבת **שכן מחצית ממנה נדרש עבור הטיסה עצמה, ומחצית ממנה שדרוג**. ניתן להגיש שהשדרוג למחלקה הראשונה מאפשר לאמילי לעבוד ולהשתמש באינטרנט לצורך פגישות. מנגד, נטען כי השדרוג נעשה אך ורק לשם נוחותה של אמילי והיא הייתה יכולה להסתפק במחלקת תיירים לצורך טיסה קצרה של כחמש שעות.

ניתן לראות כי זו הוצאה ספציפית המותרת בניכוי לפי תקנות הפקודה לכן נטען כי לאמילי מגיע ניכוי מלא של כרטיס המחלקה הראשונה לפי שווי כרטיס מחלקת עסקים לפי **סעיף 2(2) לתקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות מסוימות)**. אנו יודעים כי הוצאה מעורבת אסורה בניכוי **(פס"ד בן עזר)** אך כיוון שאנו יודעים את העלויות הספציפיות לכל טיסה והתוספת שנדרה, ניתן לנכות רק את החלק שהיה הכרחי לצורך ביצוע עבודה, שהוא חצי מכרטיס הטיסה. **(פס"ד המרכז הארכיאולוגי)**.

הכירופרקטית

אמילי הוציאה 1,500 ש"ח עבור טיפול גב ביום האירוע. אמילי הייתה זקוקה לכירופרקטית על מנת להצליח להגיע לפגישת העבודה שלה בפרזי, לכן ניתן לטעון כי זו הוצאה למען ייצור הכנסה שמוותרת בניכוי. **לפי מבחן האינצידנטליות(ס'132(1))**, ההוצאה אינה מקובלת בתחום בו אמילי עוסקת, וניתן להגיד שאמילי יכלה להשיג מישהו בסכום פחות גבוה, או לדחות את הפגישה ליום אחר, ולכן לא נכיר בהוצאה זו לניכוי.

Commented [אבמ2]: כיצד ניתן להכריע איזה חלק מהטיסה הכרחי ואיזה חלק משודרג?
אם כרטיס טיסה במחלקת עסקים היה עולה 3,000 ההכרעה הייתה משתנה?

Commented [אבמ2]: מעבר לזה, לא ניתן לומר כי היא נזדקקה לכך לשם האירוע בלבד, דהיינו לשם ייצור הכנסה בלבד, שכן יש רכיב משמעותי של צורך פרטי בטיפול רפואי זה. מניעת כאב מספקת הנאה פרטית ללא קשר לפעילות המניבה הכנסה. יש להוצאה זו פן של צריכה פרטית. כך לדוגמה, אף אלמלא הייתה לאמילי פעילות עסקית, הייתה נוטה לצרוך טיפול כירופרקטי

העזרת האישי

לפי מבחן האינצידנטליות ניתן להגיד כי השמירה על הכלב היא הכרחית להפקת ההכנסה כי הם מאפשרים לאמילי לעבוד בראש שקט. ניתן לטעון עוד כי הכלב הוא כמו טיפול בילד [לפי פס"ד ורד פרי הדבר מותר בניכוי]. בנוסף, ניתן להגיד כי העזרת הכרחית לעסק כיוון שהיא עוזרת לאמילי להתייעל ולהרוויח יותר. ניתן להפריד בין ההוצאה למען העסק וההוצאה למטרות אישיות לפי פס"ד המרכז הארכיאולוגי. לכן, רק חצי מהמשכורת שלה (6,000 שקלים) יוכרו בהוצאות לייצור הכנסה, כיוון שניתן לפצל הוצאות ולהתיר בניכוי רק מה שמשמש לייצור הכנסה. מנגד, לפי פס"ד בן עזר לא ניתן להפריד בין הוצאות מותרות והוצאות לא מותרות לכן לא נתיר בניכוי אף לא חצי מהמשכורת של העזרת האישי. בנוסף, לפי סעיף 132(א) לפקודה לא יותר בניכוי ההוצאות על העזרת האישי שהוצאו על מנת לטפל בכלב כיוון שמוגדרות הוצאה פרטית. לפיכך, נראה כי לא ניתן להפריד בין ההוצאות של אמילי על העזרה בעסק וההוצאות על שמירת הכלב, ונקבע כי אין ניכוי מס להוצאות אלו.

ב. כאשר מניחים כי אמילי מועסקת על ידי החברה, לכן נבחן את ההוצאות כהחזרי הוצאות לפי ההבחנה בין הוצאות עובד ומעביד לפי פס"ד סנונית.

הוצאות על הקייטרינג, הגברה ואולם

נראה כי ההוצאה היא עבור המעביד, עבור הקמת האירוע ותפעולו. לכן נכיר בהוצאה זו כמנוכה ממס כיוון שאלו ברירור הוצאות בייצור הכנסה.

הטיסה של אמילי

ההוצאה על הטיסה נעשתה לשם פגישת עבודה שהייתה לאמילי בפריז, ולכן הדבר הוא הוצאות מעביד. הוצאה זו מותרת בניכוי לפי ס' 2(א) לתקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות מסוימות). לא נפרד בין הוצאה על כרטיס במחלקת תיירים או כרטיס במחלקת ראשונה כיוון שהתקנה מתירה עד כרטיס במחלקת עסקים. לכן, נכיר בניכוי המס על הוצאה זו.

הכירופרקטי

אין ניכוי מס להוצאה זו כיוון שהדבר נעשה לצורך הצרכים האישיים של אמילי (פס"ד בן עזר) כפי שנטען בסעיף א' של עבודה זו. כיוון שהשאלה בעניין מעורבת, נשתמש במבחן העיקר והטפל של פס"ד דן; נראה כי העיקר פה הוא הנאת אמילי כעובדת החברה מטיפול הגב שכן כפי שנטען בסעיף א', הדגש הוא על רווחתה האישי של אמילי ולא על תפקודה בחברה, כיוון שבמקרה זה, ישנם פתרונות אחרים. לכן, תקבול זה יהיה חייב במס.

העזרת האישי

אין ניכוי מס להוצאה זו כיוון שגם פה, הדבר הוא לשם צרכים אישיים של אמילי כפי שנטען בסעיף א' של עבודה זו. כיוון שהשאלה בעניין מעורבת, נשתמש במבחן העיקר והטפל של פס"ד דן; נראה כי העיקר פה הוא הנאת אמילי כעובדת החברה מהעזרת האישי שכן אין קשר בין שמירתה של העזרת על הכלב לעזרה שלה בחברה כפי שנטען בסעיף א'. לכן, תקבול זה יהיה חייב במס.

ציון: 94

כל הכבוד! בהצלחה (:

Commented [אבמ5]: שימי לי כי לאחר פסה"ד בעניין ורד פרי, ס' 132(1) לפקודת מס הכנסה תוקן ואינו מתיר ניכוי הוצאות טיפול בילדים.
ניתן לדון האם ניתן להקיש מס' 132(1) על הוצאות טיפול בבעלי חיים

Commented [אבמ4]: אכן הטיפול שאמילי קיבלה כעובדת מהווה עבודה טובת הנאה שחייבת במס לפי ס' 2(2) אלא שעבור המעסיק גם טובת הנאה הן שכן עבודה (שהיא טובת הנאה הן חלק מההגדרות לשכר לפי ס' 2(2) ושוויון יהיה מותר בניכוי למעביד ההוצאות שכן לעובדים.

Commented [אבמ5]: גם כאן, היית צריכה לדון באפשרות הניכוי עבור חברת גראטו.
נראה כי כל ההוצאה מותרת בניכוי-
1. החלק עבור הטיפול בבעלי חיים יכול להיראות או כטובת הנאה (במקום שבו השכר משולם ישירות לעוזרת) או הוצאות העובד (במקום שבו חברת גראטו מחזירה את ההוצאות לאמילי). לכן, זוהי הכנסת עבודה לאמילי לפי ס' 2(2) המותרת בניכוי למעביד משום שזהו שכר עובד.
2. החלק שמשולם עבור עבודתה בייצור הכנסה - זה הוצאות המעביד באופן מובהק המותרת בניכוי כשכר עובד.

